

Reactie op het verslag van de hoorcommissie dd. 20-01-2020

“De heer ██████ geeft eerst een korte toelichting op het verloop van de procedure nadeelcompensatie van zowel de heer ██████ als de heer ██████. Een verzoek tot nadeelcompensatie kan pas ingediend worden nadat het betreffende projectplan (het schadeveroorzakende besluit) onherroepelijk is geworden, wat in deze zaak september 2016 was. De heer ██████ heeft in december 2018 zijn verzoek tot nadeelcompensatie ingediend en de heer ██████ heeft zijn verzoek op 23 maart 2018 ingediend. Beide verzoekers hebben dus, al dan niet om bepaalde redenen, een zekere tijd gewacht met het indienen van een verzoek tot nadeelcompensatie. Voor de klacht, die toeziet op het verloop van de procedure nadeelcompensatie, is het van belang om te beseffen dat de procedure pas in december 2018 (de heer ██████) en in maart 2018 (de heer ██████) is gestart en niet al in 2014. In 2014 is RWS gestart met het project Versterking Houtribdijk.”

Reactie:

Al in 2015 is er gesproken over de geplande werkzaamheden. Vanaf toen zijn ook de gesprekken gestart rondom de nadeelcompensatie. Omdat er slechte ervaringen zijn rondom de procedure nadeelcompensatie is er gekozen om het dit keer meteen in een vroeg stadium te bespreken. Tijdens deze gesprekken is aangegeven dat er wel degelijk een mogelijkheid bestaat tot het betalen van een voorschot. Hierover zou al in 2015 een terugkoppeling komen. Vanuit RWS zou er onderzocht worden hoe dit meegenomen kon worden in de gehele procedure. In alle hierop volgende gesprekken is de nadeelcompensatie steeds een onderwerp van gesprek geweest en telkens is hierin door dhr. ██████ aangegeven dat hij weinig vertrouwen heeft in een snelle en nette afhandeling. Ondanks meerdere toezeggingen door RWS. Helaas hebben de gesprekken en de tijdige voorbereiding inderdaad, zoals al werd gevreesd door dhr. ██████, tot niets geleid.

Bijlage 1: Verslag bijeenkomst RWS (voorbeeld van een overleg waarin de zaken zijn doorgesproken)

2: Verslag bijeenkomst RWS december 2015

“Naast het onderzoek door de medewerkers van RWS is de heer ██████ ook gewezen op zijn verantwoordelijkheid om inspanning te verrichten voor het achterhalen en aanleveren van de rechterlijke uitspraak dan wel het bewijs voor de forfaitaire regeling. Daarvoor is geen concreet bewijs aangeleverd”

Reactie:

Wel degelijk is door dhr. ██████ inspanning verricht om de uitspraak te achterhalen. Hiervan is ook concreet bewijs, zoals appjes, mails en dergelijke. Er is onderzoek gedaan bij de diverse rechtbanken en meerdere pogingen gedaan om de stukken op te vragen. Helaas is dat tot op heden nog niet gelukt. Eerder is er ook niet om dit bewijs gevraagd. Nu lijkt er te worden geïnsinueerd dat dhr. ██████ zich er makkelijk vanaf zou maken. Terwijl het alleen in zijn eigen belang is, en die van de andere vissers, om deze uitspraak boven water te halen. Denken dat hier geen inspanning voor geleverd wordt is niet alleen naïef maar ook verontrustend.

NB: Nog steeds wordt er op dit moment gezocht naar de uitspraak. Ook bij de rechtbank zelf.

“Er is vanuit RWS een maximale inspanning geleverd om de regeling boven water te krijgen. De heer [REDACTED] merkt daarbij op dat het onwaarschijnlijk is dat RWS een dergelijk algemene regeling zou hebben opgesteld voor een specifiek geval. Maar indien deze er zou zijn geweest, zou deze alleen van toepassing zijn geweest op dat specifieke project en niet anno 2018 op een nieuw project”

Reactie:

De regeling waarover gesproken is de forfaitaire regeling van 1998. Tegen de toepassing van deze regeling is beroep ingesteld door de Nederlandse Vissersbond (PO IJsselmeer) omdat deze niet alle schade dekte. In deze procedure is uiteindelijk door de Raad van State uitspraak gedaan. Dit is de uitspraak waar iedere keer naar verwezen wordt. De rechter heeft vervolgens deze forfaitaire regeling gevoegd in de toepassing van de Beleidsregel nadeelcompensatie 1999. De regeling bleef en blijft maar is verder uitgebreid. De open normen in de Beleidsregel nadeelcompensatie zijn ook verder ingevuld door de rechter. Dit is hetgeen waar dhr. [REDACTED] al zes jaar naar verwijst. In de rechterlijke uitspraak is vastgesteld dat de vissers ook onder deze regeling vallen in voorkomende gevallen. Hoe deze moet worden ingevuld is in deze rechterlijke uitspraak gedaan. Hierin is onder andere bepaald dat er, in situaties, een voorschot moet worden betaald voor aanvang van de werkzaamheden. En er is een bedrag toentertijd al vastgesteld per te verwijderen fuik. Als bijlage voegen wij een verzoek om nadeel compensatie toe, uit 2004. Om hiermee aan te tonen dat er wel degelijk een forfaitaire regeling bestaat. Hieruit blijkt ook dat deze niet alleen in een specifieke geval van toepassing is maar de algemeen geldende regeling. Deze zou ook in het bezit moeten zijn van RWS. In ieder geval is deze aangeboden met de andere documenten rondom het dossier aan mevrouw [REDACTED].

Bijlage 2: Brief Rijkswaterstaat dd. 29-06-2004 onderwerp Nadeelcompensatie fuikenplaatsen

“De heer [REDACTED] heeft aan de behandelend medewerkers van RWS gevraagd te kijken naar processuele versnellingen in de procedure nadeelcompensatie. Hierop is het sprongberoep voorgesteld om het proces te versnellen en zodoende een uitspraak van de rechter te verkrijgen. Immers is het ook in het belang van RWS om snel duidelijkheid te krijgen. Voor een sprongberoep moeten beide partijen instemmen, de heer [REDACTED] heeft hiermee niet ingestemd”

Reactie:

Met versnellen van de procedure bedoelde dhr. [REDACTED] met name dat RWS een redelijke termijn in acht neemt. Gezien de gesprekken welke lopen vanaf 2015 in samenhang met de belofte dat RWS op een nette manier om zou gaan met de belangen van dhr. [REDACTED]. Ook al dateert het verzoek om nadeelcompensatie van 2018. Gesprekken zijn al in een veel eerder stadium gestart. Men zou kunnen verwachten dat een en ander daarom binnen redelijke termijnen opgepakt zou kunnen worden.

“In het kader van de procedure nadeelcompensatie zijn enkel de heer [REDACTED], opgevolgd door de heer [REDACTED], en mevrouw [REDACTED] betrokken geweest en niemand anders. De wisselingen hebben plaatsgevonden in het kader van de projectteams en het omgevingsmanagement, maar niet

in de procedure nadeelcompensatie. De wisselingen in het projectteam zijn te verklaren door de overgang naar een andere fase van het project (van planfase naar uitvoering) en zijn gebruikelijk binnen de praktijk. Wat betreft de procedure nadeelcompensatie wordt benadrukt dat deze pas is gestart na het indienen van de aanvragen nadeelcompensatie en niet al in 2014. Vanaf 2014 lopen de gesprekken met het projectteam Versterking Houtribdijk, echter het formele verzoek tot nadeelcompensatie is pas later ingediend”.

Reactie:

Nogmaals er zijn allerlei toezeggingen gedaan welke niet zijn nagekomen. Vanaf 2015 zijn er al gesprekken gevoerd tussen RWS en de dhr. [REDACTED] en andere betrokkenen. Dit was juist om een ellenlange procedure te voorkomen en elkaar in het proces niet te verliezen. Het gaat in deze niet om de behandeling van de inhoud van dit verzoek tot nadeelcompensatie maar wat wel degelijk van belang is de wijze van bejegening. Vanaf de kant van dhr. [REDACTED] zijn alle afspraken nagekomen. Dhr. [REDACTED] is zoveel als mogelijk bij alle gesprekken aanwezig geweest, fuiken zijn weggehaald zoals afgesproken. Helaas zijn van de kant van RWS niet alle afspraken nagekomen. Belofte om te kijken naar de mogelijkheden tot uitbetaling van een voorschot zijn niet waargemaakt. En mede de belofte van een snelle en nette afhandeling dit keer. Met in het achterhoofd de laatste procedure welke 10 jaar heeft geduurd.

“In het kader van de procedure nadeelcompensatie zijn enkel de heer [REDACTED], opgevolgd door de heer [REDACTED], en mevrouw [REDACTED] betrokken geweest en niemand anders. De wisselingen hebben plaatsgevonden in het kader van de projectteams en het omgevingsmanagement, maar niet in de procedure nadeelcompensatie. De wisselingen in het projectteam zijn te verklaren door de overgang naar een andere fase van het project (van planfase naar uitvoering) en zijn gebruikelijk binnen de praktijk. Wat betreft de procedure nadeelcompensatie wordt benadrukt dat deze pas is gestart na het indienen van de aanvragen nadeelcompensatie en niet al in 2014. Vanaf 2014 lopen de gesprekken met het projectteam Versterking Houtribdijk, echter het formele verzoek tot nadeelcompensatie is pas later ingediend”.

Reactie:

Voor de medewerkers van RWS is het volstrekt logisch wie er betrokken zijn. Voor dhr. [REDACTED] echter niet. Diverse bijeenkomsten zijn er geweest. Waarbij er veel wisseling van medewerkers plaatsvond. Contacten verliepen ook via diverse medewerkers. Voor een leek is het niet meer uit elkaar te houden wie welke bevoegdheden en verantwoordelijkheden heeft. Schijnbaar vindt er ook weinig communicatie plaats tussen deze diverse medewerkers van schijnbaar verschillende afdelingen. Daar met de één al gesprekken lopen in 2015 over voorschot en nadeelcompensatie, en er bepaalde verwachtingen worden geschept. En de ander denkt dat er pas vanaf 2018 gesproken wordt over een verzoek tot nadeel compensatie.

“Mevrouw [REDACTED] geeft aan samen met de heer [REDACTED] zijn papieren dossier te hebben doorgenomen, wat een behoorlijk dossier was, maar hier zat ook geen rechterlijke uitspraak in dan wel enig ander bewijs van een regeling. Mevrouw [REDACTED] heeft alle relevante stukken uit het dossier voor de procedure nadeelcompensatie ter plekke gekopieerd. Mevrouw [REDACTED] geeft aan dat een groot deel van het dossier niet relevant was en derhalve niet is gekopieerd. Enkel de

stukken die betrekking hadden op de regeling of RWS verder zouden kunnen helpen in de zoektocht naar de regeling zijn gekopieerd. Aan de heer [REDACTED] en de heer [REDACTED] is echter niet gevraagd het dossier meerdere malen aan te leveren”.

Reactie:

Er wordt aangegeven dat er maar één keer is gevraagd het dossier aan te leveren. Dit is echter een vreemde opmerking. Voor dhr. [REDACTED] is het niet bekend waaruit het volledige dossier bestaat. Dus hij kan ook niet ontkennen nog beamen dat hij meerdere keren het volledige dossier heeft moeten aanleveren. Het is wel een feit dat hij met regelmaat stukken heeft moeten naleveren. Wat vrij uitgebreid was. Uiteindelijk bij de klachten commissie bleek dat het dossier uit één A4 tje bestond. Terwijl dit blijkbaar niet zo is. Uit de stukken die aan mevrouw [REDACTED] aangeboden werden bleek ook dat na de uitspraak van de raad van state de schade aan dhr. [REDACTED] en meerdere collega vissers, vergoed is. Op een eenduidige wijze zoals door de rechter vastgesteld.

Het ging met name om de volgende vissers: [REDACTED]